

data classes created by means of subsystem processes are written out.

Computer applications which are of high quality and long-term persistent require that most of the time be devoted to the working out of good application concepts which are afterwards followed by program designs.

Information system has been built up with the help of computer support in working out of forest management units and regions. A uniform application concept as well as a uniform program design within Slovene standards have been worked out. Yet the programming demanded the observing of the specific characteristics in hardware according to forest enterprises.

A uniform application conception for Slovenia conditioned the following remarkable benefits:

- uniforming of data contents,
- uniforming of codes,
- uniforming of code records.

These benefits enable:

- the exchange of data in data carriers, consequently, only a single input of source data is required,

- a coordinate understanding of the exchanged data contents,
- the exchange of experiences and solutions among data processors and data designers,
- including of different computer technology into data processing.

In order to be successful in the future application development from the point of view of integrated information system in forestry, the following has to be observed:

- a datum definition should be considered from the uniform data catalogue,
- some data are already available and accessible in data carriers,
- our data which are of common significance should be prepared so that they could be available and accessible also to other users.

VIRI

MIKULIČ, V.: Izdelava načrta informacijskega sistema v gozdarstvu Slovenije, IGLG, Ljubljana 1987.

Oxf.: 903

Družbene spremembe in gozdarstvo

Nekaj tez o vplivu družbene reforme na gozdarstvo

Iztek WINKLER*

1. UVOD

Družbena prizadevanja so usmerjena k preseganju sedanje krize in zagotovitvi temeljev za hitrejši in vsestranski družbeni razvoj. Slovensko družbo hočemo razvijati kot sodobno socialistično samoupravno družbo, del socialistične samoupravne federativne Jugoslavije, ki si prizadeva ujeti korak z materialnim in tehnološkim razvojem v svetu, ki bo sposobna ustvarjajno uporabljati in razvijati znanstveno misel in ki bo materialno in duhovno bogatejša, gospodarsko učinkovitejša, bolj demokratična in bolj svobodna.

Pri materialnem razvoju in pri zagotavljanju višje kakovosti življenja nas čaka veliko nalog, zlasti odpravljanje vzrokov in žarišč

inflacije, hitrejša odpiranje in vključevanje v mednarodno delitev dela, prestrukturiranje gospodarstva z odgovori na obstoječe tehnološke, ekološke, energetske in druge dileme, hitrejši razvoj ter uveljavljanje dohodkovne in ustvarjalnostne motivacije kot pogoja za večjo proizvodno in upravljaljsko učinkovitost družbe.

2. SPREMINJATA SE POLOŽAJ IN VLOGA GOZDARSTVA

Pri tem se nujno spreminjata tudi položaj in vloga gozdarstva. Gozdarstvo ne more ostati zunaj celotnega družbenega dogajanja. Ustavna dopolnila sicer ne prinašajo novih specifičnih rešitev za gozdarstvo (čeprav je bilo v času priprav in razprav tudi nekaj predlogov, da bi gozdarstvo spet vrnilo v pristojnost federacije). Številne nove ustavne rešitve pa seveda vplivajo tudi na

* Prof. dr. I. W., dipl. inž. gozd., Biotehniška fakulteta, VTOZD za gozdarstvo, 61000 Ljubljana, Večna pot 83, YU

gozdarstvo. Družbena pozornost se intenzivneje obrača ne samo k lesnoproizvodni vlogi gozda, ampak tudi k njegovim splošnokoristnim vlogam. In tu smo na prelomnici. Razmejiti je treba, kaj je v gozdarstvu podjetništvo, kaj pa so dejavnosti posebnega družbenega pomena, s katerimi ne nastopamo na trgu in ne ustvarjamo dohodka po tržnih zakonitostih. Ta razmejitev je preprosta samo na videz. Načeloma je res mogoče ugotoviti, da so tiste dejavnosti, s katerimi zagotavljamo trajnost gozdov, donosov in vseh drugih vlog gozdov, dejavnosti posebnega družbenega pomena, vse druge dejavnosti pa morajo delovati po podjetniških načelih. Toda v praksi se te dejavnosti vendarle močno prepletajo, vplivajo druga na drugo, opravljajo pa jih pogosto isti delavci, medsebojno so tudi materialno pogojene. Zato **morajo imeti dejavnosti posebnega družbenega pomena natančno določen program, trden in trajen vir financiranja, ter strog javni in strokovni nadzor.**

Vse bolj postaja tudi jasno, da moramo v gozdarstvu razmejiti – delovno in finančno – tudi dejavnosti posebnega družbenega pomena na tiste, ki zagotavljajo gozdno reprodukcijo in tiste s prvini javne gozdarske službe (odkazilo, urejanje gozdov in podobno). Tudi vir financiranja teh dejavnosti je oziroma bo moral biti različen. Gozdno reprodukcijo v dobri meri zagotavljajo gozdarska podjetja in lastniki gozdov sami, ob družbeni pomoči za uresničevanje nekaterih splošnokoristnih vlog gozdov in ob neposrednih prispevkih drugih uporabnikov gozda in gozdnega prostora. Javno gozdarsko službo pa mora poleg že naštetih gmotno podpreti tudi država iz proračuna.

3. PROIZVODNJA GOZDNIH LESNIH SORTIMENTOV JE TRŽNA PROIZVODNJA

Blagovna proizvodnja gozdnih lesnih sortimentov mora v celoti potekati po pogojih tržnega gospodarstva. Danes ima še veliko obeležij distributivnega gospodarstva, kar se kaže v zaprtosti prodaje v območju ne glede na sposobnost območne predelovalne industrije, da les kakovostno ovred-

noti, pa tudi v t. i. dogovorjenih povprečnih cenah gozdnih lesnih sortimentov in premajhni pripravljenosti za večjo diferenciacijo cen gozdnih sortimentov po kakovosti. Delovanje in vpliv trga sta še prešibka ali skoraj neznačajna. Preprosto povedano, gozdarji bodo morali prodajati gozdne lesne sortimente na trgu ne glede na območne ali celo občinske meje pač tistemu, ki bo les lahko najbolje ovrednotil v nadaljnji predelavi ter na trgu in bo zato zanj lahko plačal več. Tržna prodaja gozdnih lesnih sortimentov pa ne pomeni poljubnega povečevanja njihovih cen, kot mislijo nekateri. Na trgu ni samo prodajalec, ampak tudi kupec. Ta bo lahko izbral prodajalca, zahteval bo kakovost in postavil druge pogoje. Veliko bo zahtev, ki jih doslej nismo bili navajeni.

Trg bo močno pritisnil na gozdove in gozdarstvo. Ne samo ali predvsem s količinskimi zahtevami, ampak predvsem s kakovostnimi. Preusmeritev predelovalne industrije na manjše serije in večjo kakovost izdelkov bo zahtevala tudi mnogo več kakovostnih gozdnih lesnih sortimentov, to pa zahteva tudi mnogo večja vlaganja v gojenje gozdov in premišljeno strokovno delo v gozdovih. Gozdarja-ustvarjalca bo torej vrnil nazaj v gozdove.

4. POTREBNA BO VEČJA GOSPODARNOST PROIZVODNJE

Gospodarski račun zahteva mnogo bolj **gospodarno obnašanje kot doslej.** Zlasti to velja za nekatere naložbe (gozdne ceste, centralna skladišča in mehanizacija), katerih gospodarnost je vprašljiva in smo jih lahko doslej skrivali v drugih dejavnostih. Ponovno bo treba začeti odločnejšo akcijo za zniževanje proizvodnih stroškov in za zmanjšanje splošnih stroškov v gozdnogospodarskih organizacijah.

5. SODOBNEJŠA ORGANIZIRANOST GOZDARSKIH PODJETIJ

Podjetništvo zahteva tudi drugačno **notranjo organiziranost gozdarških podjetij** (enovito ozemeljsko obvladovanje vlog

posebnega družbenega pomena, prilagodljivo podjetništvo v izkoriščanju gozdov in v prometu z lesom itd.).

Prava tržna prodaja gozdnih lesnih sortimentov bo zahtevala tudi drugačno delovanje **prodajnih služb in raziskave tržišča**. Vse to je doslej potekalo bolj ali manj rutinsko.

6. NOV POLOŽAJ V ZASEBNEM SEKTORJU GOZDARSTVA

Največ vsebinskih in organizacijskih sprememb lahko pričakujemo v zasebnem sektorju gozdarstva. Razmišljanj o tem je že precej, zato zahtevajo temeljito strokovno presojo in dialog. Treba pa bi bilo čimprej opredeliti nekaj stalnic (okvirov), ki jih mora upoštevati vsaka nova organizacijska rešitev. Mednje sodi predvsem zahteva po **ohranitvi skupnega gospodarjenja z vsemi gozdovi** ne glede na lastništvo, seveda z jasno opredelitvijo, kaj je to. Najkrajše rečeno se mora skupno gospodarjenje izraziti v skupnem delu in enotni strokovni odgovornosti za vse tiste dejavnosti, ki jih sedaj zakon o gozdovih opredeljuje kot dejavnosti posebnega družbenega pomena (enotno gozdnogospodarsko območje, skupno gozdnogospodarsko načrtovanje, zbiranje sredstev za gozdno reprodukcijo in njihovo vlaganje po potrebah ne glede na lastništvo gozdov). Strokovno odgovornost za te dejavnosti mora v vseh gozdnih prevzeti gozdarsko podjetje. Gozdarsko podjetje pa je treba razbremeniti vseh gozdnopolicijskih nalog. Zato je treba okrepiti nadzorne organe. Gozdni posestnik mora imeti jasno opredeljene pravice in odgovornosti. Poleg sedanjih mora še zlasti prevzeti neposredno odgovornost za realizacijo etatov, določenih v gozdnogospodarskih načrtih. Gozdni posestnik mora biti pri izkoriščanju svojega gozda svoboden, gozdarska podjetja pa bi morala biti zainteresirana za različne oblike dolgoročnega sodelovanja. Promet z gozdnimi lesnimi sortimenti je treba v skladu z načeli tržnega gospodarstva sprostiti, pri tem pa zagotoviti učinkovit mehanizem za izpopolnjevanje finančnih obveznosti do gozdne reprodukcije in javne gozdarske službe.

7. PLANIRANJE OSTAJA POMEMBNO SREDSTVO ZA USMERJANJE RAZVOJA GOZDARSTVA

Kaj bo pomenilo tržno gospodarstvo za proces planiranja in gozdnogospodarskega načrtovanja? Menim, da v gozdarskih podjetjih ne bo veliko bistvenih sprememb. Res je sicer, da bodo planirala samostojno, vendar pa bo treba planirati tudi dejavnosti posebnega družbenega pomena, pri njihovem razvoju pa bo imel plan še vedno pomembno vlogo.

Gozdnogospodarski načrti kot strokovna podlaga za kakovostno gospodarjenje z gozdovi sploh in za razvoj dejavnosti posebnega družbenega pomena bodo morali biti še bolj kakovostni, čeprav očiščeni nepotrebnega balasta.

8. DRUGAČEN ODNOS DO JAVNOSTI

Med Slovenci se krepi **ekološka zavest**. Tudi v odnosu do gozda in gozdarstva. Tako smo gozdarji glede rabe gozdov vse bolj pod ostrim očesom javnosti. In prav je tako. Toda tej javnosti se moramo približevati, ji pojasnjevati, svetovati, jo opozarjati, skratka vzgajati, hkrati pa se čim bolj izogniti napačnim posegom v gozdove. Javnost potrebujemo kot zaveznika tudi v boju proti številnim onesnaževalcem gozdov.

9. ŠIRJENJE DEJAVNOSTI GOZDARSKIH PODJETIJ

Gozdarska podjetja bodo morala veliko bolj kot doslej skrbeti tudi za **socialno in delovno varnost svojih delavcev**. Pri pridobivanju dohodka se ne bodo mogla več zanašati samo na dohodek iz gojenja in izkoriščanja gozdov – torej iz klasičnih gozdarskih dejavnosti – ampak bodo morala upoštevati tudi širjenje svoje dejavnosti z novimi (alternativnimi) proizvodnimi programi (kot npr. gojenje čebel, komercialno nabiranje in predelava gozdnih sadežev, kemična predelava stranskih gozdnih proizvodov, nekatere oblike mehanske predelave lesnih sortimentov, pridelovanje lesa na nezgodnih površinah itd.).

10. ODPIRANJE GOZDARSTVA V SVET

Odpiranje v svet je ena izmed zahtev reforme. Kaj to pomeni za gozdarstvo? Načeloma gotovo tudi možnost in potrebo po večjem vključevanju v mednarodno trgovino z gozdnimi lesnimi sortimenti. Bistvo odpiranja v svet pa je za gozdarstvo **okrepjeno mednarodno strokovno sodelovanje**, še posebej skupno iskanje rešitev skupnih gozdarskih problemov, npr. umiranja gozdov. To sodelovanje se ne sme končati z znanstvenimi stiki, ampak mora zajeti celotno stroko. Tudi glede standardov gozdnih proizvodov se moramo čim hitreje približati Evropi.

11. RAZVOJ DEMOKRATIČNIH ODNOSOV V GOZDARSKIH PODJETJIH

Danes veliko govorimo o demokraciji. Prav je tako. Proces demokratizacije je nujni sestavni del procesa družbene preobrazbe. Ne glavni pa tudi ne nepomembni. Skupaj s procesom materialne preobrazbe družbe in materialnega razvoja sestavlja celovito družbeno preobrazbo. Eno brez drugega ne gre. Toda danes govorimo o procesu demokratizacije še vedno bolj ali manj na globalni družbeni ravni, manj pa o procesu demokratizacije med najširšimi množicami, zlasti med delavci v materialni proizvodnji. Zanje proces demokratizacije ne pomeni samo takega ali drugačnega volilnega sistema, civilno služenje vojaškega roka in podobno, zanje pomeni **demokratizacija tudi spremembo položaja v procesu proizvodnje, ki bo omogočila resnično odločanje o pogojih in rezultatih svojega dela**. Proces demokratizacije mora predvsem sprostiti ustvarjalne moči delavcev na vseh ravneh, zagotoviti spoštovanje sleherne resnične ustvarjalnosti, sprožiti bogat dialog in neobremenjeno iskanje. V gozdarskih podjetjih pomeni to tudi bolj jasno in nedvoumno **ločevanje procesa upravljanja in procesa vodenja oziroma izvrševanja**. Z gozdovi upravljajo delavci v gozdarskih podjetjih, lastniki gozdov in širša družba prek samoupravnih skupnosti za gozdarstvo, neposredno pa so za uresničevanje dogovorjene politike in zastavljenih ciljev odgovorni vodilni stro-

kovni delavci. Za uresničevanje teh nalog morajo imeti nedvoumne pristojnosti pa tudi jasno opredeljeno odgovornost.

Predvidena zakonodaja o delovnih razmerjih npr. že bistveno povečuje vpliv **poslovnega organa** na izbiro vodilne strokovne ekipe (delavcev s posebnimi pooblastili), pa tudi ostalih delavcev ter v disciplinskih postopkih.

12. ZNANJE IN ZNANOST KOT BISTVENA POGOJA NAPREDKA

Veliko govorimo o vlogi znanja in znanosti pri hitrejšem družbenem razvoju. V praksi pa je uresničevanje teh besed še mnogo prepočasno. Zakaj?

Mnogi ponujajo na to vprašanje preprost odgovor. Gospodarska nuja nas še ne sili dovolj k temu, da bi se morali v resnici opreti le na svoje sile in črpati svojo razvojno moč predvsem iz znanja in uporabe znanosti. Znanje in znanost morata torej postati resnična gospodarska potreba naših organizacij združenega dela. Danes to še nista povsod in mnogi še vedno menijo, da je lažje po drugih poteh – zlasti z dvigovanjem cen na domačem trgu in brez dela – ustvarjati boljše pogoje za obstoj. Kako kratkovidno je tako razmišljanje, nam potrjujejo izkušnje tistih naših proizvajalcev, ki so se že srečali z neusmiljeno konkurenco na svetovnem trgu, kjer lahko uspeš le, če imaš tehnološko sodobnejše in kakovostnejše izdelke in če si cenejši od tekmeca. Večina naših proizvajalcev, ki so uspešni na mednarodnem trgu, je že utemeljila svojo proizvodnjo na lastnem znanju, uporabi sodobnih tehnologij in raziskovalnih dosežkov. Predvsem zaradi tega imajo komparativno prednost. To tezo potrjujejo – žal na manj ugoden in na manj prijeten način – tudi tisti proizvajalci, ki so ob velikih poslovnih ambicijah prehitro pozabili na potrebo po potrebni strokovni in raziskovalni bazi, ki bi lahko prispevala pomemben delež ne samo pri sprejemanju kakovostnejših poslovnih odločitev, ampak dolgoročno tudi zmanjševala negotovost pri razvoju proizvodnih tehnologij in same proizvodnje. Mnoge med njimi moramo danes reševati s skupnimi prizadevanji celotnega družbenega dela.

Gozdarstvo nima malo visoko strokovnih kadrov, gotovo pa so mnogi neustrezno zaposleni. Slabo je razvit sistem pošolskega izobraževanja, zlasti podiplomski študij. Kot smo ocenili na lanskim Gozdarskih študijskih dnevih, se podiplomsko izobraževani strokovnjaki tudi v gozdarstvu še niso uveljavili kot potenciali, ki bi bili tesneje vključeni v našo strukturo visokostrokovnih kadrov, še posebej ne v materialni proizvodnji. Zaostajanje podiplomskega študija gozdarstva za splošnim razvojem podiplomskega študija v Sloveniji in njegova premajhna učinkovitost kažejo, da pri nas očitno še niso izpolnjeni vsi temeljni pogoji za uspešen podiplomski študij pri samih kandidatih, v širši družbi in gozdnogospodarskih organizacijah, pa tudi na fakulteti kot izvajalki študija. Motiv in spodbuda za podiplomski študij sta še vedno pretežno individualna in subjektivna, torej posledica osebnega interesa kandidata in zanimanja, ki je podprto z interesom gozdnogospodarske organizacije le pri plačilu šolnine in nekaj drugih ugodnostih.

Eden izmed pogojev za to, da bodo znanje in raziskovalni dosežki hitreje in bolje uporabljeni v proizvodni praksi, je tudi **obstoj ustreznih raziskovalnih jeder**. Že dije časa se zavzemamo za hitrejšo ustanavljanje raziskovalnih enot v organizacijah združenega dela v materialni proizvodnji. Ne samo zato, da bi te deloma neposredno pokrivalo raziskovalne potrebe svoje organizacije, ampak da bi bile tudi tisto mesto, ki se je sposobno odzivati na številne pobude strokovnih služb v organizacijah združenega dela, hkrati pa biti spodbujevalec njihovega dela in povezovalni člen z drugimi raziskovalnimi organizacijami. Akcija za usposobitev dva tisoč novih raziskovalcev je eden izmed nedvomno ključnih stvarnih prispevkov k uresničevanju te zamisli. Koliko teh možnosti pa bomo izkoristili?

Naivno bi bilo seveda reči, da sta gospodarska nuja in spodbuda edina vzvoda, ki lahko pospešita ali zavreta prizadevanja in pripravljeno graditi svoj razvoj na lastnem znanju in dosežkih raziskovalne dejavnosti. Na to vpliva še vrsta drugih dejavnikov, ki pa jih premalo poznamo in zato tudi premalo vplivamo na njihovo delovanje. Vsaj dva sta po mojem mnenju bistvena: **ustre-**

zna vzgoja mladih ljudi na vseh ravneh in **ustreznejša kadrovska politika** v organizacijah združenega dela. Prepozno je mladega strokovnjaka šele v proizvodnji prepričevati, da mora stalno izpopolnjevati svoje znanje in svoje delo čim bolj graditi na znanju in uporabi raziskovalnih rezultatov. Vse to mu moramo privzgojiti že v mlajših letih, zlasti na vseh stopnjah izobraževanja, in kar je še pomembneje, razviti moramo širok krog najrazličnejših oblik zunaj šolskega dela, ki naj pomaga spodbujati in krepiti ustvarjalne sposobnosti mladih ljudi. Le mlad človek, ki bo pravilno usmerjen v samoiniciativnost in iznajdljivost, bo lahko v odraslih letih v delovni organizaciji zrelo, ustvarjalno in prodorno pripomogel k razvijanju proizvodnega procesa.

Drugo vprašanje pa je naša kadrovska politika v gozdnogospodarskih organizacijah. Kolikokrat smo se pri kadrovanjih na odgovorne dolžnosti v podjetjih že vprašali, kaj je kandidat storil oziroma je pripravljen in sposoben storiti za pospeševanje inovacijskih dejavnosti, za uveljavljanje ustvarjalnega in raziskovalnega dela in podobno. Če tega naenkrat še ne moremo storiti pri vseh delavcih, ki vodijo proizvodnjo, pa storimo to za začetek vsaj pri poslovodnih.

Rezultati boljšega dela (večjega znanja) v gozdarstvu navadno niso hitro vidni, zato večjega vložka znanja tudi ni mogoče takoj pravilno ovrednotiti. Žal je tako tudi z rezultati slabega dela. Prav zaradi tega je treba v gozdarstvu z določeno prisilo zagotoviti kakovost dela in postaviti pogoje, ki jih mora izpolnjevati delavec za opravljanje posameznih del.

13. SODELOVANJE GOZDARSTVA PRI DRUŽBENIH RAZVOJNIH ODLOČITVAH

Večkrat slišimo, da smo gozdarji in gozdarstvo odmaknjeni ali celo odrinjeni od **pomembnih družbenih odločitev**, celo tistih, ki so neposredno usodne za gozdarstvo. To je lahko res, vendar pa za to ni razlogov. Glas gozdarstva se mora slišati zlasti pri vseh vprašanjih, ki neposredno zadevajo gozdove (posegi v gozdove in podobno), vendar ne post festum, ampak že v fazah iniciative in priprave. Zlasti je

pomembno sodelovanje gozdarstva pri izdelavi prostorskih delov družbenih planov občin. Tu mora biti gozdarstvo s svojimi strokovnimi pogledi mnogo bolj prodorno. Glas gozdarstva se mora slišati pri vseh uresničevanjih načelnih opredelitev v zakonodaji. Pri tem se postavlja vprašanje, ali smo za tako delovanje ustrezno organizirani po območjih in na ravni republike? Ali sta organiziranost in delovanje v dveh povezovalnih institucijah – samoupravnih interesnih skupnostih za gozdarstvo in Splošnem združenju gozdarstva zadostna? Ponovno bi morali ovrednotiti in **osvežiti delovanje naših gozdarskih strokovnih društev**, ki so v preteklosti s svojim strokovnim ugledom in argumenti velikokrat odločilno vplivala na družbene odločitve o gozdarstvu.

VIRI

1. Sabadi, R., Prilog idejama za sprovođenje zakona o šumama u SR Hrvatskoj, Šumarski list

59, 1985, 3-4.

2. Sabadi, R., Krznar, A., Jakovac, H., Koliko društvena zajednica pridonosi održavanju i korištenju potencijala općih koristi od šuma, Šumarski list 62, 1988, 5-6.

3. Sabadi, R., Što se može dogoditi, Šumarski list 62, 1988, 7-8.

4. Winkler, I., Temeljne značilnosti medsebojnih vezi in nesoglasij uporabnikov gozda in gozdnega prostora, Zb., gozdarstva in fesarstva 30, 1987, s. 35-47.

5. Winkler, I., Nekatere značilnosti stanja nadaljnega razvoja gozdarstva z zasebnimi gozdovi v Sloveniji, Gozd. v. 46, 1988, 7-8, s. 309-318.

6. Winkler, I., Družbenoekonomski vidiki propadanja gozdov, referat na posvetovanju Propadanje šumskih ekosistema, Igman 1988.

7. Winkler, I., in sod., Zagotavljanje sredstev za gozdno reprodukcijo, Ljubljana 1988.

8. Amandmaji k ustavi SFRJ (od IX-XLVIII), Ur. l. SFRJ, št. 70-932/88.

9. Zakon o temeljih sistema družbenega planiranja in o družbenem planu Jugoslavije, Ur. l. SFRJ, št. 76-985/88.

10. Zakon o podjetjih, Ur. l. SFRJ, št. 77-1021/88.

11. Osnutki zakonov o računovodstvu in delovnih razmerjih, Poročevalec Skupščine SRS 14, 1988, 33.

Oxf.: 321

Poskus oblikovanja enotnega obrazca za odkazilo

Vid MIKULIČ,* Jože SKUMAVEC**

1. UVOD

Odbor za računalništvo pri SZG SR Slovenije si prizadeva za poenotenje računalniško zasnovanih informacijskih sistemov v gozdarstvu, ki naj bi bili med seboj tako povezani, da bi bile z enkratnim vnosom izvornih podatkov zagotovljene informacije uporabnikom v skladu z njihovimi potrebami. To pa je še bolj pomembno v času, ko se uporaba osebnih računalnikov hitro širi. Kajti prav osebni računalniki nam pri načrtnem vključevanju v prakso lahko porušijo enotni informacijski sistem v sami delovni organizaciji in kmalu lahko zaidemo v »pre-

dalčno« organizacijo in obravnavo podatkov, kar pa po izkušnjah informacijsko razvitih dežel ne daje dobrih rezultatov. Zato je tudi v bodoče treba v gozdnih gospodarstvih zagotoviti beleženje in dopolnjevanje podatkov v računalniku delovne organizacije, torej v skupno informacijsko bazo. Le tako bo omogočena stalna ažurnost informacijskega sistema in preprečeno podvajanje podatkov in informacij. Da pa bi bila zbirka podatkov čim bolj enotna tudi med gozdnimi gospodarstvi, je odbor za računalništvo predlagal oblikovanje enotnega obrazca za evidentiranje odkazila. Kolikšne pa so težnje po enotnosti v panogi, pove dejstvo, da smo samo za zbiranje praznih obrazcev vseh gozdnih gospodarstev potrebovali eno leto.

V prispevku podajava predlog novega, enotnega obrazca za odkazilo. Zahvalju-

* V. M., dipl. inž. gozd., Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo, 61000 Ljubljana, Večna pot 2, YU

** J. S., dipl. inž. gozd., Gozdno gospodarstvo Bled, 64260 Bled, Ljubljanska 19, YU